

ACC. N.R. **4846**

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne. Upptecknat av: Uno Hansson.
Härad: Albo. Adress: Lund.
Socken: Andrarum. Berättat av: Per Johansson.
Uppteckningsår: 1936. Född år 1851 i Andrarum.

	sid.	
Uppteckningen rör		
Rottingens begravning.	1-2.	✓
Caroli schakt.	3-4.	
Visa: "O, du sköna, o, du dejeliga tärna...."	5-6.	+ dithi
Visa: "Natten är nära, Skymningen rär....."	6.	
Visa: "Nog finner fjäriln blomman"	7.	
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		

4846

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Rottingens begravning.

Rottingen kom till kyrkan en söndag och skulle höra
mässan. Efter mässan sade han till folket, som följde med honom
ut, att prästen skällde som en bandhund, så att man inte kunde gå
i kyrkan. Men prästen gick efter och hörde det. Han sade: "Har jag
i dag skällt som en hund på predikstolen, så ska du skälla som en
Bannhund i din grav, när du dör". Söndagen efter var Rottingen död.
Då de begravde honom, stod han på fyra ben i kistan och skällde
som en hund. Då sade prästen till drängen, som han hade med sig,
att han skulle gå ner och slå Rottingen i huvudet med boken, så att
han skulle ligga stilla. Så vände drängen honom om på ryggen och
så blev han tyst. -Prästen hette Josberg.-

En gång var taket dåligt på "Rottingens begravning"
/d.v.s. Gravkammaren, där Rottingen begravts/. Han kom ner till
prästen Holmer, som satt i verandan i prästgården. Han sade till
honom, att han skulle laga taket.

Rottingen hade varit föreståndare för alunbruket. Han

4846

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Brukade, då han var död, varje kväll komma ridande på samma häst som i livstiden till sitt slott, som låg ovanför Pysslingagången. Vägen till slottet finns ännu.

Det fanns en man, som hette Ola Kornett. Han skulle en gång ta litet hedebraska på Bruksbacken för att elda med vid bakning. Då kom Rottingen ridande, och han var genomskinlig och lyste som en lykta. Kornett blev rädd och sprang sin väg. Rottingen red upp till slottstrappan och steg av hästen.

Minnet av Rottingen förglömmes aldrig, ty "Rottingens begravning" står på Andrarums kyrkogård och minner om honom.

2

4846

Pysslingarna Hansson
Lund

Caroli schakt.

1 sept 1936

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Alla i landet fingo betala skatt till grävningen av Caroli schakt. Det gällde en undersökning av, hur djupt det fanns skiffer. Pliktsfogden varnade bergmästaren att gräva på den bestämda platsen, ty det var pysslingarnas begravningsplats. Bergmästaren befällde likväl, att man skulle gräva. Första dagen man höll på med att gräva, rasade schaktet, så att 5 arbetare begravdes och omkommo. Nästa dag tog man upp dem och fortsatte arbetet. Också denna dag rasade schaktet och begravde 45 man. Dessa fingo stanna där. Hålet blev fullt av vatten och rasade ännu mera igen. Till slut fyllde man igen det.

Pliktsfogden sade till bergmästaren, att han en kväll skulle följa med till schaktet och se på en pysslingabegravning. "Det kan jag gott göra, det är ju bara pludder, det där". Så gick han med pliktsfogden. När de då sutto i månskenet, på natten, fingo de plötsligt se två ridande pysslingar, och sedan kom hela begravningsprocessionen och till slut tolv ridande.

Skriv endast på denna sida!

Skänk
Albo 6d
Andrarums 517

4846

Upp 4100 Hansson
Lund

"De' trodde ja' ente", sade bergmästaren. "Jo, de' har ja' sett flere
gångar", sade pliktsfogden. Så grävde pysslingarna och begravde den
döda och fyllde igen. Sedan redo de tillbaka till Pysslingahålet.

- "De e fullständi sanning, att de har vad på de visedt" -

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

4846

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

O, du sköna, o, du dejliga tärna,

Du är skön som vår sol i det blå.

Du är mild som en himmelens stjärna.

Är det konstigt, att man älskar dig då?

Dina ögon blixtra, de glöda.

Din mun, den är kysstäck och fin.

Dina kinder, de äro så röda,

De äro så röda som det rödaste vin.

Du är dejlig och skön, glada flicka.

Ja, du har grace och skick i ditt sätt.

Du på alla kan leende blicka.

Du för dig behagligt och nätt.

Om en smula då älskad, du blivit.

Ja, det är icke att undra uppå.

Skriv endast på denna sida!

4846

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

För den flickan, som detta har skrivit,

nog hon älskar dig varmast ändå.

6

Natten är nära,

Stjärnorna tändas,

Skymningen rår.

Bloss invid bloss.

Låt mig, du kära,

Ödet kan vändas

Smeka ditt hår.

Även för oss.

Livet är smärta,

Lyckan är nära,

Gäckande dröm.

Ej blott ett sken.

Här vid mitt hjärta,

Sov nu min kära,

Sorgerna glöm!

Natten är sen.

4846

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Nog finner fjäriln blomman, som öppnat kalken nyss.

Nog får väl skyn i öster, var morgon solens kyss.

Nog finner bäcken havet, fast vägen den är lång.

Nog hittar fågeln boet vid makens glada sång.

Men jag är en ensam en, får aldrig vännen min.

Nog är det mörkt i skogen, och villsam är min stig.

Men inte får jag vila, förrän jag funnit dig.

Señ går jag inte ensam, nej señ har jag vännen min.